

[Peter Nielsen.]

skal vort hospitalsvæsen være fuldt udbygget, før vi tager fat på skoler o. lign. Det hele er måske sideordnet, men inden for de forskellige områder kan der jo ske en mere detaljeret prioritering, hvor der selvfølgelig må tages hensyn til det mest påkrævede, uden at det andet forsømmes.

Vi vil gerne have det fjerde universitet, og jeg vil det selvfølgelig navnlig, hvis det blev placeret i Ålborg. Alle her i landet vil også gerne have det femte og sjette universitet. Faren kan jo imidlertid ligge i, at man gør visse ting til flagsager, ting, der tales om og lægges mærke til. Af den grund må vi ikke forsømme vor almindelige folkeskole, vore erhvervsskoler o. s. v. Jeg hilser derfor med glæde, at de forskellige forvaltningsorganer nu udarbejder deres langtidsprognoser i højere grad end tidligere inden for rammerne af det, som økonomisk kan stilles til disposition. Herved kan det undgås, at man forsømmer noget til fordel for andet.

Jeg takker den højtærede økonomiminister for den interessante redegørelse, der jo ikke alene omfatter statens, men hele samfundets økonomi. Det er interessante og lærerige oplysninger, som jo må indgå i dette forårs skatteforhandlinger, hvor der ikke alene bliver tale om hvordan, men også om hvor meget der skal opkræves i skat.

Henry Christensen: Hvis vi vil prøve at fatte alt, hvad de mange tal i det omfattende investeringsprogram, som den højtærede økonomiminister forleden forelagde, fortæller os, ja, så fortæller det os, at det er en spændende tidsperiode, vi befinder os i. Mindre spændende bliver det ikke af antydningerne om de fjernere opgaver, såsom broer, tunnelbane, ny lufthavn, store byggeprojekter m. m. Vi har vel endda en forudanselse om, hvad atomkraftens udnyttelse og fremtidens trafikformer kan indebære af nye eventyrlige opgaver. Det nytter dog ikke, at vi alt for længe blot lader os betage af eventyrets stemning. Der bliver ikke noget af én eneste af de spændende planer, hvis vi ikke opretholder og forøger vor jordnære, produktive indsats og stiller tilstrækkelig store andele til rådighed for investeringer, vi vil foretage.

Gennem mange år har vi i venstre efterspurgt bedre planlægning og prioritering af

de offentlige investeringer. Vi har nu endelig og for første gang fået en samlet redegørelse i selve folketinget fra den højtærede økonomiminister. Jeg vil gerne anerkende dette, og jeg vil også gerne takke for det fremskridt i behandlingsformen, vi hermed er nået til; men jeg må samtidig tilføje, at vi efter venstres opfattelse ikke finder den anvendte behandlingsform tilstrækkelig.

Hvad må hovedformålene med et investeringsprogram være? For det første at sikre den bedst mulige udnyttelse af de begrænsede muligheder, for det andet at sikre, at de vigtigste og de mest påtrængende opgaver løses først, og for det tredje at give grundlag for en saglig drøftelse af, hvordan vi bedst kan øge mulighederne for større investeringer, såvel offentlige som private.

Det er folketingets ret og også dets pligt at sikre sig indflydelse og det fornødne grundlag for sagligt rigtige løsninger. Regeringens oplæg skal derfor først og fremmest vurderes efter, om denne afgørende opgave imødekommes. Det gør den efter min mening ikke, og vi bør derfor overveje folketingets videre behandling af den planlægning, vi her står over for.

Vi har fået forelagt et stort investeringsprogram for de kommende 3 år på 14 milliarder kr. Det indeholder stort set opgaver, som der vil være almindelig enighed om ønskeligheden af og behovet for. Men hvad dækker de mange tal, på hvilket grundlag er disse investeringsopgaver foretrukket fremfor andre presserende opgaver? Det får vi ikke noget at vide om. Der afsættes f. eks. 1.000 mill. kr. til hovedveje. Hvilke er disse, i hvilken rækkefølge skal de udbygges, hvilket materiale ligger der til grund for netop denne udvælgelse? Der skal bygges skoler og undervisningsinstitutioner for 800-900 mill. kr. På hvilket grundlag er man kommet til de tal, hvor stort er skolebehovet i forhold til investeringerne, hvorledes tænkes skoleudviklingen at foregå i de forskellige egne, amter, eller hvad man vil? På samme måde afsættes 200 mill. kr. til pleje-, alderdoms- og sygehjem. Hvad dækker de tal over, hvorledes vurderes behovet, hvordan skal de bygges o. s. v.?

Vi må vel have lov til at gå ud fra, at der i ministerierne har været et betydeligt materiale til rådighed ved afvejningen af de enkelte opgaver og til belysning af, hvad